

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, παρέδιδε τὸ πνεῦμα ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας Ἀλέξανδρος Χαλικιόπουλος Βίζης, εἰς τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν ἡλικίαν. Παιὶς ἔτι ὄρφανευθεὶς, καὶ εὐτελεστάτην περιουσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς, καίτοι εὐπατρίδου, κληρονομήσας, ἔκτοτε διὰ τῶν κόπων τοῦ ἠναγκάσθηνα ζῆση, καὶ μόλις ἔφηβος ἀφιερῶθη εἰς τὴν μελέτην τῆς νομικῆς, καθ' ἣν καὶ ἠδδοκίμησε. Καταστάς ἐν τούτοις εἰς ἐκ τῶν ἰκανωτέρων, καὶ, τὸ οὐσιωδέστερον, τῶν τιμιωτέρων τοῦ δικηγορικοῦ ἡμῶν συλλόγου, οὐχὶ μόνον λίαν ἐπωφελῆ ἑαυτὸν ἀνέδειξε πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας, οἵτινες δικαίως τῷ ἐνεπιστεύοντο τυρλοῖς ὁμμάσι τὰς ὑποθέσεις των, ἀλλὰ καὶ πρὸς τινὰς συγγενεῖς αὐτοῦ εὐεργετικώτατος. — Θεωροῦντες δὲ αὐτὸν ἐντὸς ἄλλης σφαίρας, θέλομεν ἀναφέρει ὅτι ὁ Βίζης, δυστυχῶς, ἀπὸ τινων χρόνων εἶχε συναφθῆ μετὰ τῆς λεγομένης ὑψηλῆς κοινωνίας, τῆς καὶ ἐνταῦθα ὡς ἀπανταχοῦ μὴ ἀκηλιδώτου, ὅπου δὲν ὑπάρχει αἴσθημα ἀλλ' ἀπλῶς ἐπίδειξις, ὅπου συγχωροῦνται αἱ αὐταὶ ἐκεῖναι πράξεις αἵτινες, ὑπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων (ἴσως μετὰ τινος δικαιολογίας) ἐκτελοῦμεναι, ὡς ἀσύγγνωστα ἀμαρτήματα χαρακτηρίζονται, καὶ ὅπου ὁ ἄνθρωπος εὐνοεῖται μεχριστοῦ κέκτηται πλοῦτον, πολυτέλειαν, μεγαλεῖα, ὑπουργήματα, ἀπολακτίζεται δὲ καὶ περιφρονητικῶς λαμπανεῖται ὅταν ταῦτα τῷ ἐλλείψωσιν. Ἐνεκα τούτης συναφῆς ὅθεν ἐδικαιοῦντο πολλοὶ νὰ πιστεῦσωσιν ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὑψηλῶν θέσεων, καὶ ὅτι, πρὸς ἐπιτυχίαν τούτων, τὸν ἔβλεπον, εἰς τὴν Θ'. — Ι. — καὶ ΙΑ. Βουλὴν, ὡσεπιτοπολὺ τῆς Κυβερνήσεως ὑπέμαχον. Ἡμεῖς ὅμως, οἱ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν μακαρίτην γνωρίσαντες, χρεωστοῦμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι παρόμοιος δοξομανία εἰς αὐτὸν δὲν ἐνεφώλευεν, ἡ δὲ πολιτικὴ αὐτοῦ διαγωγὴ ἦτον ἀπλῶς ἀπόρροια τῆς ἐσφαλμένης, ἀλλ' ἀδόλου, πεποιθήσεως ὅτι ὁ καταλληλότερος τρόπος τοῦ ὑπηρετεῖν πατρίδα πραγματικῶς μὴ ἐλευθέραν εἶναι ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τιμὰ ἀφοσίωσις. — Μακρὰ καὶ πολυώδυνος νόσος, κατὰ τῆς ὀπίσας μάταιαι ὄλαι αἱ τῶν τε ἡμετέρων καὶ τῶν τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας ἰατρῶν προσπάθειαι ἀπέβησαν, ὠδήγησεν αὐτὸν ἀνηλεῶς εἰς τὸν τάφον. Εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐλικρινεῖς φίλους του, τοὺς εὐγνωμονοῦντας διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν καὶ ὑπὲρ τοῦ γεννήτορός μας καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ὑπέθρεψεν, ἄλλο τι δὲν ἀπολείπεται εἰμὴ ἐκ βάρους ψυχῆς νὰ ἐκφωνήσωμεν γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ὦ Αἰεταῖο.

Κερκύρα, τῆ 6[18 Ὀκτωβρίου 1859.

B.

Αρ. 85.404

V309

